

ด่วนที่สุด

ที่ อส 0026/ 13896

สวค. ๕/๒๐๖
วันที่ ๒๖/๑๒/๕๒
เวลา ๑๔.๐๐

รับ	๑๑๔๔
ส่ง	๑๖๒๒

สำนักงานอัยการสูงสุด

ถนนหน้าหีบเผย กรุงเทพฯ 10200

๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง การให้สัมปทานปิโตรเลียมตามประกาศเชิญชวนให้ยื่นคำขอสัมปทานปิโตรเลียม ครั้งที่ ๒๐

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/๑๙๒๕๖ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอให้สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกรณีที่กระทรวงพลังงานเสนอเรื่องการให้สัมปทานตามประกาศเชิญชวนให้ยื่นคำขอสัมปทานปิโตรเลียม ครั้งที่ ๒๐ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า ในเรื่องการระงับข้อพิพาทอันเกี่ยวกับการที่รัฐมนตรีสั่งให้ผู้รับสัมปทานแก้ไขเหตุที่จะส่งเพิกถอนสัมปทานตามมาตรา ๕๒ และข้อพิพาทเกี่ยวกับปัญหาที่ว่าได้มีการปฏิบัติตามสัมปทานหรือไม่ นั้น มาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ บัญญัติว่า ถ้าไม่สามารถตกลงกันได้ ให้ดำเนินการระงับโดยอนุญาโตตุลาการตามวิธีการที่กำหนดในสัมปทาน ซึ่งมาตรา ๒๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันนี้บัญญัติว่า แบบสัมปทานให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการนี้กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ.๒๕๓๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ ได้กำหนดแบบสัมปทานไว้ โดยในข้อ ๑๓ ของแบบสัมปทานดังกล่าวเป็นการระบุถึงเงื่อนไข ขั้นตอน และวิธีการระงับข้อพิพาทโดยอนุญาโตตุลาการ ทั้งนี้โดยกำหนดสถานที่พิจารณาของอนุญาโตตุลาการให้เป็นกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย โดยคณะอนุญาโตตุลาการต้องวินิจฉัยตามบทบัญญัติของกฎหมายไทยและคำนึงถึงหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่จะพึงนำมาใช้บังคับด้วย

กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๗ นี้ ได้กำหนดข้อยกเว้น กรณีที่ไม่ให้นำวิธีอนุญาโตตุลาการมาใช้ระงับข้อพิพาทไว้ อันได้แก่ข้อพิพาทเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ เรื่องความผิดทางอาญาตามพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ.๒๕๑๔ ข้อพิพาทเกี่ยวกับ

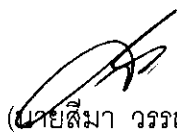
พระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ.2514 ที่ผู้รับสัมปทานได้ยื่นฟ้องต่อศาลไทยแล้ว และข้อพิพาทเกี่ยวกับคำวินิจฉัยหรือคำสั่งที่ให้เป็นที่สุดตามพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ.2514

ร่างสัมปทานปีโตรเลียมทั้ง 6 ฉบับ ที่กระทรวงพลังงานเสนอขออนุมัติ ได้ระบุเรื่องการระงับข้อพิพาทไว้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงฉบับที่ 17 ดังกล่าวแล้ว ซึ่งถึงแม้จะแตกต่างจากมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2552 แต่ก็เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้นสำนักงานอัยการสูงสุดจึงไม่มีข้อขัดข้องในหลักการสำหรับกรณีดังกล่าว

อย่างไรก็ดี เนื่องจากมีบางประเด็นที่แบบสัมปทานข้อ 13 ซึ่งกำหนดโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 17 ได้ละไว้ให้ระบุเพิ่มเติมเองตามความเหมาะสมในแต่ละกรณี อันได้แก่การขอให้บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือองค์กรใดแต่งตั้งอนุญาตโตตุลาการหรือผู้ชี้ขาดให้ ในกรณีที่คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งไม่แต่งตั้งอนุญาตโตตุลาการหรือไม่สามารถตกลงกันในการแต่งตั้งผู้ชี้ขาด ซึ่งในร่างสัมปทานทั้ง 6 ฉบับ ได้ระบุให้ประธานธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนา (ธนาคารโลก) เป็นผู้แต่งตั้งรวมทั้งระบุให้ประธานศาลสหพันธ์แห่งสมาพันธรัฐสวิสเป็นผู้แต่งตั้งอนุญาตโตตุลาการหรือผู้ชี้ขาด ในกรณีที่ไม่มี การแต่งตั้งอนุญาตโตตุลาการหรือผู้ชี้ขาดตามวิธีที่กล่าวข้างต้น หรือในกรณีที่มิได้มีการแต่งตั้งผู้อื่นแทนอนุญาตโตตุลาการหรือผู้ชี้ขาดที่พ้นจากตำแหน่ง ซึ่งในประเด็นนี้ขอเรียนเป็นข้อสังเกตว่า กระทรวงพลังงานควรพิจารณาทบทวนถึงความเหมาะสมและความสะดวกในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่ผู้รับสัมปทานเป็นนิติบุคคลไทยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสีมา วรรณโกวิท)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานที่ปรึกษากฎหมาย

โทร. 0 2211 0311 ต่อ 609, 622

โทรสาร 0 2211 0595

e-mail : csel@ago.go.th